

KUNAGI POLE LIIGA HILJA

David Wilkerson April 22, 2015

Markuse 5 ptk räägib meile Jairusest, sünagoogi ülemast, kes palus Jeesusel tervendada oma tütar. See 12-aastane tüdruk oli äärmiselt lähedal surmale, mistõttu Jairus anus, et Jeesus tuleks ta kotta ja paneks oma käed ta tütre peale.

Jeesus oli nõus minema. Kuid esmalt peatus Ta veel tee peal, et aidata veretõbist naist. (Naist, kes sai terveks tänu Jeesuse kuuepalistu puudutamisele). Samas ajal, mil Jeesus veel viivitas, tuli juba sõnumitooja traagilise uudisega – Jairuse tütar oli surnud. Sõnumitooja ütles Jairusele: „Su tütar on surnud, mis sa enam Õpetajat tülitad!” (Markuse 5:35). Jairuse süda tõmbus valust kokku ja ta mõtles endamisi: „Kui me vaid oleks jõudnud õigeks ajaks. Kuid nüüd on juba liiga hilja. Mu tütar on läind’.” Kuid Jeesus kinnitas talle: „Ära karda, usu ainult!” (Markuse 5:36).

Mida lähemale Jeesuse seltskond Jairuse kodule jõudis, seda enam kuulsid nad sealt nuttu ja halamist. Jairuse pere ja naabrid olid need, kes olid tulnud tüdrukukest leinama. Kujuta nüüd ette selle olukorra kontrastsust: siin oli Jumal ise lihalikul kujul – kogu Universumi Looja, kes oli võimeline kõigeks – ja siis nuttev rahvas otse Tema ligiolus. Ehk lühidalt öeldes tunnistasid nad: „Jumal saab aidata vaid siis, kui on veel mingitki lootust. Kui aga lootust enam pole, pole mõtet ka Jumalat paluda, sest ega Temagi saa enam olukorra muutmiseks midagi teha.“

Kui paljud tänapäeva kristlased on samuti lõpetanud Jumala poole hüüdmise, kuna peavad oma probleeme liialt lootusetuteks? Suur hulk inimesi usaldab Jumalat vaid hetkeni, kuni nende elus midagi sureb. Ma ei pea siinkohal silmas mõne inimese surma, vaid pigem mõne abielu, suhte või unistuse surma. Lootuse surma, et keegi päästmata lähedane võiks saada veel päästetud. Kõige selle surma su elus, mida pead võimatuks parandada, muuta või taastada.

Jeesus sõitles taolist uskmatust. Ta ütles sellele halavale seltskonnale Jairuse kojas: „Mis te käratsete ja nutate? Laps ei ole surnud, vaid magab!” (Markuse 5:39). Ehk teisisõnu ütles Ta: „See olukord pole see, mida te arvate või näete. Te arvate, et kogu lootus on kadunud, kuid mina ütlen, et siin saab sündima üks taastamine.“ Seejärel läks Ta väikese tüdruku tuppa ja öeldes vaid üheainsa sõna, tõi lapse tagasi ellu. „Ja tüdruk tõusis kohe püsti ja kõndis.“ (Markuse 5:42).

Miks lasi Püha Vaim selle loo Markuse evangeeliumisse kirja panna? Aga seepärast, et näidata meile, et miski pole liiga „surnud“ või liiga Tema käeulatusest väljas, et tuua see tagasi elule. Ta ütleb: „Usalda mind oma probleemide lahendamise suhtes. Minu jaoks pole kunagi liiga hilja midagi korda saata.“

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <https://worldchallenge.org/printpdf/8812/>